

N:o 72.

Af Herr **A. Rosenqvist**: *Om ändring i 11:te Kap. 2 § jordabalken.*

Jemlikt 11 kap. 2 § jordabalken, efter dess lydelse genom Kongl. Förordningen den 16 Juni 1875, har säljare af jord, hus eller tomt förmånsrätt i det som såldt är, framför andre borgenärer, för obetald köpeskillning, derest han söker in-teckning för sin fordran, i stad inom tre månader och å landet sist vid *det ting*, som infaller näst efter sex månader sedan lagfart för köparen beviljades.

Missförhållandet i afseende på den sålunda stadgade fatalietiden i stad och på landet är allt för stort, särdeles i domsaga med ett eller två tingslag; ty under det i stad fatalietiden tilländagår inom tre månader efter lagfartens beviljande, kan denna tid på landet, der domsagan består af ett eller två tingslag, fortgå i till och med sexton månader. Om nemligen lagfart å en fastighet på landet beviljas till exempel den 16 Mars ena året, så kan säljaren, med bevarande af sin förmånsrätt, dröja med ansökning om in-teckning för sin köpeskillingsfordran till följande årets vartings afslutande, hvilket kan ega rum så sent som i medlet af Juli månad.

Detta är för köparen af stor betydelse och kan för honom medföra icke ringa olägenhet. Han vill tilläfväntas, emot in-teckning i sin nyförvärfvade egendom, taga hypothekslån, men detta kan han, äfven om lånet, in-tecknad-t samtidigt med lagfartens beviljande, kort derefter beviljas, icke utfå förr än han, genom gravationsbevis, utfärdadt efter slutet af det ting, å hvilket säljaren senast egt att med förmånsrätt vinna in-teckning för köpeskillingsfordran, styrker att så beskaffad in-teckning icke blifvit sökt. En tid af femton månader kan således åtgå innan ett beviljadt lån utfaller.

Hvad åter säljaren angår kan hans rätt anses fullt tillgodosedd, om den tid, inom hvilken han, med förmånsrättens bevarande, har att

för obetald köpeskilling söka inteckning, inskränkes till det tings-sammanträde, som infaller näst efter sex månader sedan lagfart för köparen beviljats.

Jag tillåter mig på grund häraf vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta att 2 § i 11 kap. jordabalken må få den förändrade lydelse att ordet *ting* utbytes emot orden *allmänna tings-sammanträde*.

Och får jag anhålla att denna motion måtte till Lag-Utskottet remitteras.

Stockholm den 23 Januari 1880.

A. Rosenqvist.

N:o 73.

Af Herr **A. Rosenqvist**: *Angående tillägg i 126 § Konkurslagen.*

Efter det konkurslagen den 18 September 1862 trädte i verksamhet, har den i ganska många fall af borgenären missbrukats och thy begagnats såsom dels skrämskott och dels plågoris emot gäldenärer; och icke sällan har inträffat att konkurs blifvit af borgenär sökt under förhållanden då gäldenärens tillgångar veterligen varit inskränkte till ett torftigt, nästan värdelöst bohag. Äfven under sådana omständigheter måste, om ansökningen medgifves eller af domstolen bifalles, offentlig stämning utfärdas, kungörelse derom i tidningarne och till en hvar känd borgenär utsändas, förhör och inställelse-sammanträde hållas samt gode män och sysslomän förordnas. För den händelse att en af borge-